

[Landbrugsmi­nister­en.]

man her undgaar Auktion og Auktionsomkostninger, betale et Beløb, som anslaaes til 400 Kr., svarende til en Auktions Afholdelse plus $\frac{1}{2}$ pCt. af Overtagelsessummen. For det tredje maa han i de 5 Aar, for hvilke Ordningen gælder, ikke lyse noget Pant i Ejendommen over Ejendomsskylden, da en saadan Kreditor i mange Tilfælde maaske vilde kunne finde en Køber til en saadan Ejendom mod at indsætte et Beløb mod Pant i Ejendommen, som ligger langt ud over Værdien.

Hvis Kreditor paa denne Maade faar Ejendommen, slettes al Gæld ud over den ansatte Værdi, og Skyldneren er i Fremtiden fritaget for ethvert personligt Ansvar over for denne Gæld. Kautio­n bortfalder ikke i saa Tilfælde; men Kautio­nisten kan ogsaa fremsætte Bud som Kreditor paa Ejendommen. Skyldneren kan dog undgaa, at Kreditor overtager Ejendommen til et saadant Bud, ved at Skyldneren accepterer dette Bud og tilbyder at overtage Ejendommen med de Forpligtelser, som følger dermed.

I § 25 foreslaas det, at Gældsudvalget, saafremt Skyldneren beholder Ejendommen, skal give ham Moratorium i 5 Aar for den Gæld, der ligger ud over det antagne Bud. Ifølge Stk. 2 i samme Paragraf er visse privilegerede Fordringer som Skatter og Løn dog undtaget. Stk. 3 i denne Paragraf omhandler de 20 pCt., jeg allerede har omtalt, og lyder saaledes:

„Fra Moratoriet kan Udvalget endvidere, naar Kreditor ønsker det, undtage Gæld, der stammer fra Opførelse af Bygninger, Forbedringer af Ejendommen, Indkøb af Varer, der er leveret, og Arbejde, der er udført til Opretholdelse af Ejendommens Drift og til Skyldnerens ordentlige Husførelse, saafremt Kreditor kvitterer Gælden mod Betaling af indtil 20 pCt.“

Til Dækning af dette Beløb foreslaas i Overensstemmelse med Professor Vinding Kruses Forslag, at Landbruget som Helhed giver et Bidrag fra Slagterier og Mejerier til et Beløb af 1,6 Mill. Kr. aarlig. Man mener, at det af Hensyn til disse overordentlige vanskeligt stillede Kreditorer og ogsaa af Hensyn til Landbrugets store Interesse i at staa i et godt Forhold til disse Kreditorer i Fremtiden — idet det jo vil være svært for Landbruget at arbejde i den kommende Tid, hvis ikke man ogsaa i Fremtiden i visse Tilfælde kan nyde Kredit hos disse Personer — vil være rimeligt og klogt, om Landbruget selv, man kan næsten sige som en Slags Forsikring for Fremtiden,

yder et vist Bidrag til dette Formaal. Det er maaske muligt, at man maa paalægge Landbruget denne Byrde, denne Opgave paa anden Maade end her foreslaaet, men Ministeriet har fulgt det Forslag, som er udarbejdet af Professor Vinding Kruse, og det vil vel næppe være muligt at finde en Metode, der virker mere ligeligt over for Landboerne, end naar man lægger Byrden over paa Flæske- og navnlig Mælkeproduktionen. Men hvad dette Forhold angaar, er man villig til Forhandling om en anden Ordning, hvis det ønskes.

I § 34 foreslaas det, at hvis Skyldneren i Moratorietiden sælger Ejendommen, skal han inden for Salgssummen tilfredsstille sine Kreditorer, saa vidt deres Tilgodehavender er undergivet Moratorium, efter deres Rang med et saa stort Beløb ud over den ved Gældsordningen fastsatte Værdi, som svarer til den procentmæssige Stigning, der siden Gældsordningen efter Det statistiske Departements Opgørelser har fundet Sted i Prisen pr. Td. Hartkorn for Gaarde, solgt i almindelig fri Handel.

I § 35 udtales der, at sker der ingen saadan Stigning i de 5 Aar, kan Ejeren begære Moratoriegælden slettet i Tingbogen, og hans personlige Ansvar bortfalder for denne Gæld. Forskellen mellem denne Moratoriebestemmelse og den nugældende er den, at efter den nugældende Ordning er Debitor pligtig at forrente Moratoriegælden i Moratorieperioden i Forhold til Prisstigningen; efter Forslaget her er Debitor fri for dette, og kun efter de 5 Aars Forløb vaagner denne Pligt op igen, for saa vidt der er en Prisstigning, og i samme Omfang som der er sket Prisstigning; stiger Ejendomspriserne i de 5 Aar, træder en lige saa stor Procentdel af Moratoriegælden nemlig i Kraft igen, paa samme Maade som hvis Ejendommen skifter Ejer inden for de 5 Aar.

I § 37 foreslaas, at Anmodning om Moratorium indgives til Gældsudvalget inden Udgangen af 1935.

I § 38 fastsættes, at ny pantesikret Gæld for Skyldneren under Moratoriet ikke kan stiftes uden Gældsudvalgets Samtykke. Man vil derigennem modvirke Prisstigning og yderligere Gældshæftelse i Landbruget i Fremtiden.

§ 41 siger, at i ganske særlige Tilfælde, naar Gældsudvalget maatte anse det for uomgængelig nødvendigt, kan der ydes den paagældende Skyldner et Laan fra Statskassen paa højst 10 pCt. af Ejendomsskylden og ikke ud over 1 000 Kr. Dette Laan skal være sikret inden for 80 pCt. af den ansatte Hand­els­værdi, og der maa gives